

Betydning, som det kongelige Theater havde for Folket i det Hele, og havde havt for ham og hans Liv, saa skulde være bleven stillet faaledes lige overfor — lad mig sige det med et bekendt Navn — Billethjouiery, at dette skulde pålægge hans Stilling lige overfor det kongelige Theater i den Grad, at han vilde kunne finde sig foranlediget til at gaa saa langt ned som muligt. Dette yttrede det ærede Medlem netop med Hensyn til det Bidrag, der fra Statens Side ydes til det kongelige Theater. Dette forekommer mig virkelig at være en noget for stærk Virkning af hans Misbilligelse af det Forhold, jeg her har nævnt. Efter det ærede Medlems første længere Udtalelse om den særdeles store Betydning, som det havde for det jevne, det menige Folk, og for dem, der vare uheldigt stillede i økonomisk Henseende, at de kunde komme til at nyde Paavirkning af en saadan Scene som den danske Nationalscene, var der et Dieblik, hvor jeg tænkte mig, at det ærede Medlem vilde slutte med at lægge paa Hjerte, at man ved Ordningen af det nye Theater vilde indrette det faaledes, at der kunde blive Plads til endnu billigere Priser end dem, der nu gives — Noget, som ogsaa har været under Omtale — faaledes, at man altsaa ved Ordningen heraf vilde tage det Hensyn, at der saa vidt mulig kunde blive aabnet en Afgang ogsaa for dem, der, som sagt, i økonomisk Henseende ere uheldigt stillede. Men naar det ærede Medlem nu kom hen paa et ganske andet Punkt, saa forekommer dette mig dog virkelig ikke at staa i nogen ret Forbindelse med det, som det ærede Medlem dog nærmest havde for Die, nemlig hvad der skulde gøres for at lette Agangen til Theatret for det mindre heldigt stillede Publikum. Efterat det ærede Medlem fornemmelig havde anset over, at der var enkelte Personer, som skaffede sig en urimelig stor Indtægt ved at indkøbe en Masse Billetter, som de kunde faae højere Betaling for, end de selv havde givet, udtrakke han dette senere til noget Andet, uden at jeg vet ved, om dette var hans Mening, men det fremkom nægtelig faaledes, nemlig at det ogsaa skulde være utilbørligt for det kongelige Theater at sætte Bestemmelsen om en forhøjet Pris for Billetter, der toges tidligere, hvilken Pris altsaa ikke kommer de saakaldte Billethjouiery til Gode; der er virkelig andre Mennesker end Billethjouieryne, som kunne faae Billetter til forhøjet og fordoblet Pris. Det er altsaa Spørgsmaalet: er dette Noget, som skal anses for at være utilbørligt for det kongelige Theater? Det er vist, at det kommer til at give en betydelig forhøjet Indtægt, og det er ikke ganske klart, hvad der egentlig skulde være til Ginder derfor. Til Syvende og Sidst maa det erindres, at der her ikke er Tale om noget Andet, end at det kun er ved nogle enkelte Stykker, hvor der kan være Spørgsmaal om saadan Rift om Billetter, og at det kun ved ganske sjældne Tilfælde kan blive vanskeligt at faae et nyt Stykke at se første, anden,

trede eller fjerde Aften, eller ved ganske særlige Leiligheder noget længere hen. Men det er ikke hertil, at man kan tage Hensyn for det menige Folk; thi der er ikke nogen afgjort Grund til at sige, at det er aldeles nødvendig for dem, at de strax ved et nyt Stykkes Opførelse komme til at se det første Gang, det bliver givet. Seg maa sige, at som Regel er det i Almindelighed ikke vanskeligt at faae Billetter til almindelig Pris, navnlig til de Steder, hvorom der kan blive Spørgsmaal at tage Billetter til for de Folk, til hvilke det ærede Medlem væsentlig sigtede. Min Mening er altsaa den, at man ved at affkaffe — forsaavidt man kan — det, som man har kaldet Billethjouiery, naar man ikke tillige vil affkaffe Bestemmelsen om Billethalg til forhøjet og fordoblet Pris, dog ikke vil naae til det, som tilsigtes fra det ærede Medlems Side, og at man, dersom man gaar ind paa ogsaa at affkaffe dette, ganske vist vil bringe det dertil, at der kunde være nogen Udsigt til ved enkelte Stykker i deres Næghed at aabne Agangen for nogle, som ellers vare udsatte for at maatte vente længere Tid, inden de kunde faae Billetter dertil. Men dette forekommer mig ikke at være noget saa stort Gode og at have den Betydning, at det skulde være et saadant Ofsker værd, og navnlig heller ikke at være støttet af de Betragtninger, som det ærede Medlem har fremsat. Naar derimod Tælen er om det saakaldte Billethjouiery, saa tror jeg, at det ærede Medlem dog noget overdrev sin Skildring. Hvad der er fremkommet, er fremkommet efter Rygter, som jo altid forstørre, hvad der i saa Henseende kan ske. Det er ganske vist, at man i tidligere Tid havde meget imod Billethjouiery, og at der kom en Politiplakat, som forbyød det, men det stod i Forbindelse med meget uhyggelige Forhold, som den Gang fandt Sted ved Abonnement paa Loger, som ofte bleve udparcellerede til mange Flere, end der kunde være i dem, hvilket gav Anledning til en hel Del Skandaler, som da fremkaldte dette Forbud. Men den Maade, hvorpaa denne Draffik senere har været drevet, er ganske vist af en helt anden Beskaffenhed. Det er sikkert, at det nu vel egentlig ikke forulemper dem, som man kan kalde de mindre velstillede Folk, thi de ville i Reglen ikke søle sig kalbede til netop at komme med den allerførste Gang, da et Stykke gives, men det forulemper dem, som søle sig kalbede til at være med ved en saadan Leilighed, dem, der endog have Raad til at betale forhøjede Priser. Dette har f. Ex. været Tilfældet ved et meget renommert Stykke, der har været givet i den senere Tid — jeg behøver ikke at nævne Navnet — det har givet Anledning til Klage, og det er endnu ikke kommet saavidt, at Priserne ere komne ned til de sædvanlige Theatrerpriser ved Salget i selve Theatret. Det er dem, som have Raad til at give de forhøjede Priser, som have været misfornoiede med, at det ikke har kunnet lykkes